

hører ind under denne Lov, da § 3 bestemmer en Undtagelse med Hensyn til flere Embedsmænd, hvoriblandt jeg er, og vi kunne altsaa efter Loven slet ikke gjøre Krav paa Noget. Efterat have sagt dette, skal jeg med Hensyn til de Uttringer, der faldt fra den ærede første Taler, og som gif ud paa, at denne Lov er af en anden Beskaffenhed end de tidligere Lønningslove, hvorhos han tillige mindede om de stærke Udtryk, der for kort siden ere faldne her i Thinget med Hensyn til at opretholde Landstingets Stilling ligeoverfor de indkomne Lovforslag, gjøre opmærksom paa, at her kun er Tale om en Lov, der skal gjælde for eet Aar, og som ifølge indtrufne Omstændigheder maa ansees for at være paatrængende nødvendig for vedkommende Embedsmænds Skyld, som den omhandler. Men naar jeg stemmer for Lovforslaget, vil jeg tage et bestemt Forbehold imod, at jeg derved paa nogen Maade vil have anerkjendt, at den Vej, der i samme er valgt til at løse Spørgsmaalet om vore Embedsmænds Gagering, skulde være den rigtige. Jeg kan hverken erkjende, at der for Embedsmændene blot er Tale om ydre Fornødenheder, og heller ikke, at Sædpriserne ere en Maalestof for de ydre Fornødenheder her i Landet, ja jeg vil endog paastaae, at med Hensyn til Embedsmændene her i Staden er der en enkelt Udgift, som for Mange af dem har en væsentlig større Betydning. Jeg anseer altsaa den hele Reguleringemaade, man har valgt, for uheldig; men naar jeg betænker, at der er Spørgsmaal om at imødekomme en Trang, som Regjeringen stærkt har gjort gjældende, og som det andet Thing ved dette Lovforslag har anerkjendt, og som ikke er benægtet her, saa forekommer det mig at ville være bestemtligst just her ligeoverfor en Trang og et

Krav, som man finder i Realiteten er tilstede, at nægte Kravets Tilfredsstillelse for dette enkelte Aar.

Drejer: Jeg kan vel indrømme, at den Omstændighed, at Loven kun skal gjælde for eet Aar, kan noget lette Beslutningen om at gaae ind paa den; men jeg kan ikke indrømme, at det er saa afgjørende, at, naar man ellers har bestemte Betænkkeligheder derimod, man derfor bør opgibe disse; desuden forekommer det mig, at der er Noget i dette Lovforslag, om hvilket man ikke saa ganske kan sige, at det kun over Indskyldelse i det nærmest forestaaende Aar, det er det nye Princip for Gageberegningen. Jeg forudsætter og troer at turde, uden at fare særdeles vild, forudsætte, at der er en bestemt Hensigt med Optagelsen af dette Beregningsprincip, som gaaer udover og ønskes at skulle øve Indskyldelse udover det Aar, for hvilket denne Lov skal gjælde; men i ethvert Fald, naar man troer, at det er yderst vanskeligt, om ikke umuligt, at kunne i den Tid, der kan paaregnes til Behandlingen, komme udover de Tvivl og Vanskeligheder, der stille sig for En med Hensyn til Indholdet af Lovforslaget, saa bør man ikke berolige sig ved, at ialtsald det Urigtige, der vilde fremkomme, kun varer en kortere Tid. Det maa dog for den, der har samme Mening som jeg, staae ganske klart, at Tiden, i hvilken det skal vare, kun er en Viomstændighed, idet den Lov, der fremtræder som almindelig gjældende uden tilføjet Tidsgrænse, ogsaa meget vel, saasnart det viser sig, at der findes Bestemmelser, som bør forandres, kan undergives saadanne Forandringer, og forsaavidt bliver der i Sagens Væsen ikke nogen overordentlig stor Forskiel.